

[Anden Næstformand.]

Valg af 4 Medlemmer af Kongeriget Danmarks Hypotekbanks Tilsynsraad for et Tidsrum af 6 Aar fra 1. Januar 1931 at regne og af Bankens 2 Revisorer for et Tidsrum af 3 Aar ligeledes fra 1. Januar 1931 at regne.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Stempelfrihed for Kommune-Obligationer.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2478).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1 og 2 (se Tillæg A. Sp. 5375) samt dets Overgang til tredie Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af a) Forslag til Lov om offentlig Forsorg, b) Forslag til Lov om Folkeforsikring, c) Forslag til Lov om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m., d) Forslag til Lov om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde, e) Forslag til Lov om almindelig Folkeforsikring, f) Forslag til Lov om supplerende Understøttelse til Invalide- og Aldersrentenydere, g) Forslag til Lov om Opkrævning af Skatter m. m.

Forhandlingen genoptoges.

Einer Jensen: Det foreliggende Lovforslag om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m. er i alt væsentligt ligelydende med det Lovforslag, vi behandlede sidste Aar.

Det første Afsnit i Lovforslaget vedrører Arbejdsanvisning. Her foreslaas en Udvidelse af Arbejdsanvisningskontorerens Virksomhed, og samtidig sker der en Begrænsning af den private Arbejdsanvisning med Hensyn til Fæstevirksomhed, Husgerningskontorer o. l.

Det andet Afsnit omhandler Forsikringen, og Lovforslaget er her i alt væsentligt ført tilbage til den Skikkelse, Loven havde i 1924. En af de væsentligste Bestemmelser er Bestemmelsen om Forhøjelsen af Stats- og Kommunitilskuddene, hvorved der tilsigtes at skabe Mulighed for Oprettelse af Krisekasser; thi som Forholdene er nu, med det Kontingent, der betales til den ordinære Arbejdsløshedsforsikring, vil det ikke være muligt at paalægge Medlemmerne yderligere Kontingenter. Betingelsen for at faa oprettet Krisekasser er derfor, at det ordinære Stats- og Kommunitilskud forhøjes, saa at man kan gaa til en Nedsættelse af det ordinære Kontingent og derved give Medlemmerne Mulighed for at kunne bære Bekostningen ved et Kontingent til Krisekasserne.

Man har almindeligvis den Opfattelse, at de Penge, der gennem Arbejdsløsheds-kasserne udbetales, er offentlige Midler. Jeg vil gerne ved denne Lejlighed have Lov at sige, at de Kontingenter, Medlemmerne selv yder, er af en saadan Størrelse, at enhver sikkert vil indrømme, at her er ingen Mulighed for yderligere Kontingentforhøjelse.

Kontingentbyrden for Medlemmerne andrager ca. 20 Mill. Kr. om Aaret. I de tre Aar 1927—28, 1928—29 og 1929—30 har de ordinære og ekstraordinære Kontingenter gennemsnitlig været 20 Mill. Kr. Den gennemsnitlige Kontingentbyrde for hvert enkelt Medlem andrager i Aaret 1929—30 67 Kr. Enhver vil heraf se, at der er ikke nogen Mulighed for at faa oprettet Krisekasser, hvis man ikke ved en Forhøjelse af Statstilskuddet og Kommunitilskuddet skaber Mulighed for en Nedsættelse af den ordinære Kontingentbyrde.

Det forekommer ogsaa mig, at der er Rimelighed i at foretage en Forhøjelse. Da Arbejdsløsheds-kasserne blev oprettet, fik de et Stats- og Kommunitilskud paa 100 pCt. I 1927—28 var man naaet ned paa et Stats- og Kommunitilskud paa 53 pCt., og i 1929—30 var man kommet ned paa godt og vel 48 pCt. Det vil altsaa sige, at Stats- og Kommunitilskuddene i de Aar, Arbejdsløsheds-kasserne har bestaaet, er halveret. Der er derfor ikke noget urimeligt i, naar man nu yderligere vil forøge Byrden for Medlemmerne ved Oprettelse af Krisekasser, at der sker en Forhøjelse af det ordinære Tilskud, saa man derved kan lempe det ordinære Kontingent; at det er nødvendigt at faa oprettet Krisekasser, erkendes jo af alle Parter.